

vedligeholder gennem deres Tiende. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om der ikke kunde være Haab om, at man i en nær Fremtid kunde tænke paa at faa dette Forhold ordnet saaledes, at Valgmenigheder kunde oprettes ogsaa paa Grundlag af Sognekirkerne. Selvfølgelig gaar jeg ud fra, at man giver ganske betryggende Bestemmelser med Hensyn til Brugen af Kirken, saaledes at alt sømmeligt, ærbart og skikkeligt — for at bruge et bibelsk Udtryk — ogsaa iagttages ved Brugen. Det er paafaldende, at Sognepræsten, som det nu er, saa at sige er eneraadende over Kirken; han benytter jo tit ogsaa i vore Dage Kirken til Ting, der synes at ligge ikke saa lidt fjernere fra kirkelig Brug end de, der her er Tale om, hvor Kirken ønskes aabnet for et større eller mindre Antal Menighedsmedlemmer. De vise jo netop deres religiøse Liv ved at ofre store Summer derpaa, selv om de blive fri for at bygge en egen Kirke. Det er jo en meget betydelig aarlig Udgift for dem at skulle lønne Præsten med 2,000 til 3,000 Kr. Forholdene her ere og have været saadanne — hvad jeg haaber, de ikke fremdeles ville vedblive at være — at man ikke egentlig kan vente, at Ministrene skulle gaa i Spidsen for Udviklingen, da det altid — med Undtagelse af den korte Tid i vort politiske Liv, hvor Ministeriet har været et Udtryk for det folkevalgte Kammers Stemning — har været saaledes, at naar vi skulde have nogen Fremgang, har det ofte maattet ske gennem Finansudvalget og gennem de Indvirkninger, der af dette kan ske paa vedkommende Minister. Det har vist sig, at man kunde gøre adskillige Fremskridt ad denne Vej. Det er derfor, at jeg, foruden at rette en Forespørgsel til Ministeren, tillige ønsker at lægge denne Sag i Finansudvalgets Haand. I alt Fald henstiller jeg til Finansudvalgets Medlemmer at tænke over den og ved given Lejlighed at se at drage den frem til Forhandling med vedkommende Minister for muligt ad denne Vej at gøre sit til, at disse Forhold kunne lade sig ordne inden en altfor fjern Fremtid. Det var det ene Punkt. — Det andet, som jeg gerne vilde sige et Par Ord om, er en Bevilling paa Finansloven.

Paa § 21 IV. M. c. findes der en Bevilling paa 5,000 Kr. til Ladelund og Dalum Landbrugsskoler til Mejeriundervisningens Fremme, idet nemlig enhver af disse Skoler skulle have 2,000 Kr. og Dalum yderligere 1,000 Kr. aarlig til en mejeri-

historisk Samling, til en Mønsterdrift af Skolens Mejeri samt til et Undervisningslaboratorium. Om denne Bevilling siger den ærede Minister i Bemærkningerne, at han har været noget betænkelig ved at gøre Indstilling om den, og da den ærede Ordfører omtalte den, tror jeg ikke, at jeg hørte fejl, naar jeg siger, at han brugte de Ord, at han med Glæde var gaaet med til denne Bevilling. Nu er jeg i det ejendommelige Tilfælde, at jeg er enig i begge disse Udtalelser. Sagen er, at jeg nærer Betænkelighed ved Bevillingen trods det, at jeg til en vis Grad kan sige, at jeg med Glæde vil give den. Min Glæde er begrundet i, at jeg anser de to Skoler for at være særdeles gode Skoler, som gøre et godt Arbejde, og som saadanne ogsaa kunne fortjene en Understøttelse; min Betænkelighed skriver sig fra det, som saa ofte nævnes her, nemlig Konsekvenserne, Følgerne af at begynde paa noget saadant. Jeg ser ikke rettere, end at der med nogen Føje fra adskillige andre Skoler i Aar eller næste Aar vil kunne komme lignende Forlangender, og jeg er derfor som sagt noget betænkelig ved at gaa med til denne Bevilling. Det er mig, for at nævne noget bestemt, der er sideordnet med dette, bekendt, at Tune Højskole i en lang Aarrække har haft udvidede Kursus for Landbrugselever, hvortil de ikke have faaet særlig Understøttelse, skønt de have ønsket det, ikke at tale om, at fattige Elever fra flere Amter ogsaa have faaet Understøttelse til saadanne videregaaende Kursus, men at de selvfølgelig er nødt til at anvende betydelig flere Penge, naar de skulle fortsætte et Kursus i 9 Maaneder, der var beregnet paa 6 Maaneder. Der er andre Skoler, med hvilke der er forbundet Haandværkerskoler eller Fiskeriskoler, og det forekommer mig, at ogsaa de med nogen Føje kunde forlange Særbevillinger til disse Afdelinger, lige som det jo er Særafdelinger ved Dalum og Ladelund, der betinge denne Bevilling. Jeg vil i hvert Tilfælde henstille, at der bliver truffet saa omhyggelige Bestemmelser som mulig om Anvendelsen af disse Penge, da det jo forekommer mig, at hvis man skal have en saadan Bevilling — og der er jo ikke stillet noget Forslag om at stemme den ud — maa det i hvert Tilfælde være saaledes, at man var fuldstændig sikker paa, at den kom fattige Elever til gode. — Jeg kunde have haft Lyst til at sige et Par Ord om Stiftsmidlerne, men jeg kan der slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de